

тръбявамъ съ търпѣнието на съда, да се глѣда отъ българските съдилища. Какво казва закона за печата? Той казва, именно чл. 35: „Дѣла по печата сѫ подсѫдни на окрѫжните съдилища, като на първа инстанция“. Значи дѣла по печата сѫ подсѫдни на окрѫжни съдилища. Ама ще каже г-нъ прокурора, тукъ се отнася въпроса за злодѣяния, относя се въпроса за подигание, за подбуждане на населението по чл. 66 отъ Отом. Наказ. Законъ, но азъ ще кажа, че той е издавалъ вѣстникъ въ Романия, а пакъ чл. 19 отъ закона за печата казва, че за подбуждане или прѣдизвикване чрѣзъ печата на прѣстѣпления, които нарушаватъ вѫтрѣшната или външната безопасностъ на държавата, или личната безопасностъ на Княза, виновния се наказва и пр.; тъй щото чл. 66 отъ Отом. Наказ. Законъ ме може да си има място тукъ при съществуванието на тоя законъ за печата. Когато по сѫщото прѣстѣжение, което се прѣдвижа въ чл. 66, има новъ законъ, въ който е казано какво е наказанието и такова прѣстѣжение кѫде тръбва да се сѫди и е казано изрично, че тръбва да се сѫди въ Окрѫжния съдъ, то Полевия Врѣмененъ Воененъ Съдъ не е компетентенъ да разглѣда такова дѣло, каквото е настоящето. Врѣменния Полевий Воененъ Съдъ е дошълъ тукъ на основание закона за разбойництѣ, а не да глѣда дѣла за печата. За подбуждане на населението чрѣзъ вѣстникъ има чл. 19 отъ закона за печата, въ който е казано, че подобни дѣла се сѫдатъ отъ окрѫжния съдъ. Независимо отъ това има амнистия отъ Нар. Събрание за всички прѣстѣпления до Ст. Загорското вѣстание, послѣ и въ закона за печата е казано, че минали шестъ мѣсеки, отъ обнародванието, прѣстѣплението не се наказва. Заради това не е могло да се тури въ приказа това обвинение противъ Г. Великова, защото е противозаконно, когато закона за печата опредѣлява гдѣ се сѫдять такива прѣстѣпления; за това не е вмѣстено и за това обвинителната властъ не може да иска наказанието на Г. Великова отъ поч. Врѣмененъ Полевий Воененъ Съдъ, за туй че е издавалъ вѣстникъ, когато това дѣло е подсѫдно на окрѫжния съдъ. Слѣдователно това обвинение се явява безъ място и вѣрвамъ нѣма да бѫде нито обеждано отъ почит. съдъ.

Отъ всичко казано установява се прѣдъ съда и азъ на-
мирамъ, че подсѫдимия Г. Великовъ, или по опредѣлено да
кажа, за подсѫдимия Г. Великовъ не е доказано, нито че е